

वा० रा०

॥ ४० ॥

सइति ॥ निश्चयं अवतारविषयं ॥ आमंत्र्य साधयामीत्युक्तेत्यर्थः ॥ अंतर्धानंगतइति तस्माद्वेवसमाजादितिशेषः ॥ १० ॥ ततइति ॥ अंतर्धानानंतरमित्यर्थः ॥ अंतर्धा
य भगवानेवस्वतेजःसंभूतपायसमादाय हुताग्नेःसकाशात्पादुर्भवतिस्म नक्षन्यस्यभगवत्तेजोधारणेशक्तिरस्तिदेवाह ॥ महद्भूतमिति ॥ एकोविष्णुर्महद्भूतमित्युक्तेः ॥ अतुलप्र
भं विद्युदादिवत् ॥ दृष्टिप्रतिघातकतेजोवत् ॥ भूतं प्राणी ॥ ११ ॥ कृष्णं कृष्णवर्णं स्निग्धाः चिक्कणाः हर्यक्षस्य सिंहस्येव तनुजाः लोमानि श्मश्रुप्रवराः मूर्द्धजाः के
शाश्च यस्यतत् ॥ मुखस्थरोमाणि श्मश्रुप्रवरोमुखस्थंव्याप्तरोम ॥ १२ ॥ समुत्सेधउच्छ्रायः ॥ दृप्तशार्दूलवत् विक्रमः पादविन्यासोयस्यतत् ॥ १३ ॥ दिवाकरेति ॥ त

सरुत्वानिश्चयंविष्णुरामंत्र्यचपितामहं ॥ अंतर्धानंगतोदेवैःपूज्यमानोमहर्षिभिः ॥ १० ॥ ततोवैयजमानस्यपावकादतुलप्रभं ॥ प्रा
दुर्भूतंमहद्भूतंमहावीर्यमहाबलं ॥ ११ ॥ कृष्णंरक्तांबरधरंरक्तास्यंदुंदुभिस्वनं ॥ स्निग्धहर्यक्षतनुजश्मश्रुप्रवरमूर्धजं ॥ १२ ॥ शुभ
लक्षणसंपन्नंदिव्याभरणभूषितं ॥ शैलशृंगसमुत्सेधंदृप्तशार्दूलविक्रमं ॥ १३ ॥ दिवाकरसमाकारंदीप्तानलशिखोपमं ॥ तप्तजांबून
दमयींराजतांतपरिच्छदां ॥ १४ ॥ दिव्यपायससंपूर्णीपात्रीपत्नीमिवप्रियां ॥ प्रगृह्यविपुलांदोर्भ्यांस्वयंमायामयीमिव ॥ १५ ॥ सम
वेक्ष्याब्रवीद्वाक्यमिदंदशरथंनृपं ॥ प्राजापत्यंनरंविद्धिमामिहाभ्यागतंनृप ॥ १६ ॥ ततःपरंतदाराजाप्रत्युवाचरुतांजलिः ॥ भगवन्स्वा
गतंतेस्तुकिमहंकरवाणिते ॥ १७ ॥ अथोपुनरिदंवाक्यंप्राजापत्योनरोब्रवीत् ॥ राजन्नर्चयतादेवानघप्राप्तमिदंत्वया ॥ १८ ॥

द्वयभामंडलव्याप्तं तैक्ष्ण्येदृष्टांतोदीप्तानलेत्यादि तमेति ॥ राजतोरजतविकारः अंतपरिच्छदः परिधानपात्रं यस्यास्तां ॥ १४ ॥ पात्रीतिलिंगसामान्यादुल्लेक्षते पत्नीमिवेति
प्रगृह्येति ॥ स्वयंदोर्भ्यांप्रगृह्य प्रादुर्भूतमित्यन्वयः ॥ मायामयीमिव इवशब्दएवार्थः ॥ भगवतोमायैवेत्यर्थः ॥ १५ ॥ दशरथंसमवेक्ष्येत्यन्वयः ॥ प्राजापत्यं प्रजापतिनाप्रेषि
तं ॥ प्रजापतेः प्रजापालकाद्विष्णोः संभूतं तद्रूपमित्यर्थः ॥ १६ ॥ ततःपरं प्राजापत्यंमांविद्धीतितदुक्त्यनंतरं ॥ पूर्वकृत्यातइवभीतएतद्वचनश्रवणोत्तरं निर्भयउवाचेत्यर्थः ॥
॥ १७ ॥ देवानर्चयता हयमेधेनेतिशेषः ॥ १८ ॥

वा०कां०

॥ ४० ॥